

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

7. Etsi dispositione &c. Galliæ Regi concedit impositionem unius decimæ,
super Clerum ejusdem Regni pro anno uno duntaxat, quâ uti debeat pro
bello contra Turcas: anno 1516.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

eligendas, seu eligenda, quadragesimalibus, & aliis diebus Stationum Ecclesiarum Urbis, & extra muros ejus visitando, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenarias consequantur, quas consequerentur si eisdem diebus omnes, & singulas Stationum hujusmodi, ac septem principales, necnon Sanctæ Mariæ de Populo, & Sancti Gregorii intra Cappellæ Scalæ Cæli extra Muros Urbis hujusmodi Ecclesias personaliter visitarent, necnon tam Quadragesimalibus Butyro, Caseo, Ovis, & Lacte, quam aliis anni temporibus, & diebus prohibitis eisdem Butyro, Caseo, Ovis, Lacte, & aliis lactiniis, ac tempore necessitatis de Utriusque Medici Consilio Carnibus, absque Conscientiæ scrupulo uti, & vesci licet, & liberè valeant, Apostolicâ auctoritate prædictâ earundem tenore præsentium de Speciali gratiâ indulgemus. Ac singulorum prædictorum Uxoribus, & Filiabus, ut cum aliquibus aliis honestis Mulieribus Monasteria Monialium Sanctæ Claræ, & aliorum Ordinum quorundamque, etiam inclufarum, ter, aut quater in anno, de licentiâ tamen earum, quæ dictis Monasteriis præfuerint, ingrediendi, & cum eisdem Monialibus refectioem suscipiendi, dummodò inibi non pernoscant, auctoritate Apostolicâ, & tenore supradictis, licentiâ & facultatem concedimus.

Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodaliibus Conciliis editis, generalibus, vel Specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasteriorum prædictorum juramento, Confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Consuetudinibus, ac quibusvis suspensionibus, seu limitationibus similium remissionum, & facultatum per nos, & Sedem prædictam quomodolibet factis, & faciendis; quibus quoad præmissa, illis aliâs in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, ne, quod absit, propter hujusmodi concessionem, & remissionem, Confratres, ac Uxores, & Liberi, ac alii prædicti reddantur procliviores ad illicita impostero committenda. Quod si à Sinceritate Fidei, Unitate Romanæ Ecclesiæ, ac obedientiâ, & devotione nostra, vel Successorum nostrorum canonicè intrantium hujusmodi desiterint, aut ex confidentiâ ejusdem concessionis, vel remissionis aliqua commiserint, concessio, & remissio prædicta, ac quoad illas præsentis literæ eis nullatenus suffragentur.

Quodque Indulto celebrari faciendi ante diem parçè utantur: quia cum in Altaris Ministerio imoletur Dominus noster JESUS CHRISTUS DEI FILIUS, qui Candor est Lucis æternæ, congruit hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce.

Cæterum cum difficile foret præsentis literas ad singula, in quibus de eis fides forsân faciendâ foret, loca deferre; volumus, & dicta auctoritate Apostolicâ decernimus, quod ipsarum transumptis, manu publici Notarii subscriptis, & Sigillo alicujus Prælati, seu Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio, & extra, eadem prorsus fides indubia adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò omninò Hominum, liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjunctionis, suppletionis, extensionis, ampliationis, absolutionis, relaxationis, indulti, concessionis, derogationis, voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesi-

mo sexto decimo, sexto Kal. Octobris, Pontificatus nostri, anno quarto.

Galliæ Regi concedit impositionem unius decimæ, super Clerum ejusdem Regni pro anno uno duntaxat, quâ uti debeat pro bello contra Turcas: anno 1516.

LEO EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Etsi dispositione suprema ad Universalis Ecclesiæ regimen, meritis licet insufficientibus, vocati, ad amplianda Ecclesiarum commoda, & cunctorum Fidelium, Ordinis præcipuè Clericalis, incrementa felicia, animarumque Salutem, nostra semper aspiret intentio, nullisque eos incommodis afficere, aut Subsidiis onerare cupiamus: Urgeat tamen Redemptoris nostri JESU CHRISTI, ac Sanctorum omnium contumelia, Orthodoxæ Fidei, & Reipublicæ, Christianorumque omnium injuria, ac communi periculo, irreparabileque ruina, quam omnibus Christi Fidelibus imminere conspicimus, contra morem, & desiderium nostrum compellimur, pro instantis temporis qualitate, & pressura, sacris quoque Dei templis, Sacerdotio, & Christianis populis à periculis liberandis, non solum Regna, Provincias, Civitates, Terras, & loca nobis, & Sacræ Rom. Eccles. subiecta, sed alios Christianissimos Principes, Populos, Civitates, & Potentatus ad defensionem Christicolarum, & contributionis opportuna remedium exhortari, & Regibus Christianissimis, & Principibus, quorum studia, & conatus ad stabilendum, ampliandumque earundem Ecclesiarum statum, necnon profigandum, & delendum Infidelium ferocitatem, & perfidiam tendere dignoscitur, de nostris, & Militantis Ecclesiæ, cui divina dispositione præsidemus, bonis elargiri.

Sanè cum charissimus in Christo Filius noster Franciscus Francorum Rex Christianissimus, Prædecessorum suorum Francorum Regum, qui ut Univerfo Orbi notissimum est, Petri Regni Cælestis Clavigeri in terris Sedem è manibus Infidelium liberarunt, vestigia volens imitari, gratia sibi assistente divina, ad Constantinopolitanensem, & alias Provincias ultra-marinas, ab Infidelibus occupatas, pro illarum recuperatione, & illorum, qui Christianum Sanguinem sitiunt, expugnatione, se personaliter transferre decrevit: Nos etsi præfatum Franciscum Regem, qui pro Fidei orthodoxæ exaltatione, & divini nominis gloria, nullos fugiendo labores, nullisque parendo periculis, ad dictas partes personaliter accedere ab ineunte ætate semper affectavit, ab hujusmodi Sanctissimâ expeditione, quam (Deo, cujus res agitur, auctore) suscipere intendit, nulla ratione diverti, aut amoveri posse confidimus. Tamen dum consideramus, quanta eundem Franciscum Regem in expeditionis hujusmodi prosecutione, impensarum onera oporteat in dies de necessitate subire, quodque ex iis, quæ ex hujusmodi expeditionis prosecutione acquiri possunt, non modica Ecclesiis, Ecclesiasticisque Personis proveniet utilitas: Dignum, quin potius debitum reputamus, ut crescat nostra, & Sedis Apostolicæ ac Romanæ Ecclesiæ, & membrorum ejus erga ipsum Franciscum Regem, Sanctissimamque hanc expeditionem munificentia, & liberalitas matura.

Igitur super his deliberatione habita, ex certa nostra scientia, & potestatis plenitudine, unam veram integram decimam omnium, & singulorum fructuum, reddituum, & proventuum unius integri anni, à data præsentium computandi, Cathedralium, & Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, & Con-

VII.
Ex Mem.
du Clergé
de France
Tom. 4.
pag. 904.

ventualium, Præpositatum, Præpositurarum, Dignitatum, Personatum, Administrationum, & Officiorum, Canonicatum, & Præbendarum, aliorumque cum cura, & sine cura Beneficiorum Ecclesiasticorum Sæcularium, & Sancti Benedicti, & Sancti Augustini, Cisterciensis, Cluniacensis, Præmonstratensis, Carthusiensis, Camaldulensis, Montis Oliveti, Humiliatorum, Vallis-Umbrosæ, Cruciferorum Monachorum, Heremitarum Sancti Hieronymi, & aliorum quorumvis Ordinum, tam Virorum, quàm Mulierum, etiam Mendicantium, ex privilegio, vel aliâ certis redditus habentium, Regulariumque Militiarum quorumcunque, etiam S. Jacobi de Spaha, Jesu Christi, Beatæ Mariæ Teutonicorum, etiam quorum redditus ad hospitalitatem deputati existunt, præterquam quibus Sacr. Rom. Eccles. Cardinales præfunt, quos ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ in titulum, commendam, seu administrationem, vel aliâ obtinent, ac pensionum & fructuum, reddituum, & proventuum, loco pensionis super illis reservatorum, cum ob hujusmodi expeditionem, & aliâ necessitates nobis, & eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ pro tempore occurrentes, hujusmodi decimas nobis persolverint, & persolvere confueverint, ab hujusmodi decimâ impositione, & solutione exemptos fore decernimus, ac membrorum Hospitalis S. Johannis Hierosolymitani in omnibus Regnis, Ducatibus, Comitibus, Dominiis, Terris, & locis præfato Francisco Regi mediâ, vel immediatè subiectis consentientium, ab omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, electis Abbatibus, Prioribus, Administratoribus, Commendatariis, Capitulis, Conventibus, Guardianis, cæterisque Beneficiis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus Ordinum, & Militiarum prædictorum, ac Magistris Prioribus, Capellanis, Bajulivis, Præceptoribus Militiarum, & Prioratum, Castellaniarum, Bajulivorum, & Præceptoriarum hujusmodi fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos in Regnis, Ducatibus, Comitibus, Dominiis, Terris, & locis Francisco Regi subiectis, hujusmodi percipientibus, & percepturis, cujuscunque præminentia, dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, etiam exemptis, & qualitercunque privilegiatis, præfatis Cardinalibus, membris, & personis Hospitalis Sancti Johannis Hierosolymitani hujusmodi duntaxat exemptis, persolvendam, colligendam, levandam, & exigendam infra terminum à præfato Rege, seu deputandis ab eo ad hujusmodi decimam exigendam, in præsentium litterarum publicatione præfigendum, ac eidem Francisco Regi, seu deputatis ab eo, postquam exacta fuerit, consignandam, & in præmissum Fidei opus, Sanctamque expeditionem hujusmodi convertendam, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium imponimus; ita ut ab iisdem Archiepiscopis, Episcopis, electis Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Prælatibus, Capitulis, Conventibus, & personis aliis Ecclesiasticis, Sæcularibus, Regularibus, exemptis, & non exemptis, in Regnis, Ducatibus, Comitibus, Dominiis, Terris, & locis hujusmodi, fructus, redditus, & proventus hujusmodi, ut præfertur, habentibus, infra terminum per Franciscum Regem, seu ab eo pro tempore deputato hujusmodi præfigendum, decima hujusmodi, ut præfertur, colligatur, & exigatur. Volentes, ut juxta ordinationem super hoc in Concilio Viennensi editam, Calices, Libri, & alia ornamenta Ecclesiarum divinis officiis deputata, ex causa pignorum, vel alia occasione dictæ exactiois, nullatenus capiantur, distrahantur, vel etiam occupentur. Ei nihilominus præfato Francisco Regi duos, tres, aut plures idoneos generales Collectores, Receptores, & Exactores decimæ hujusmodi, pro dicto anno duntaxat faciendi, constituendi, & deputandi,

qui ad Civitates, Terras, Oppida, Castra & Loca Regnorum, Ducatum, Comitatum & Dominiorum hujusmodi personaliter accedant, vel prout eisdem Deputatis Collectores melius videbitur expedire, alios Subcollectores destinent, aut ipsam decimam ab omnibus & singulis ad illius solutionem, ut præfertur, obligatis, in terminis prædictis petere, exigere, levare & colligere procurent. Nos etiam præfatis deputandis Collectores, vel Subcollectores decimam hujusmodi, per se, vel alium, seu alios, ut præfertur, deputandos, Auctoritate Nostra exigendi, petendi, levandi & recipiendi, & de rebus duntaxat solventem quietandi, liberandi & absolvendi, necnon contraditores quoslibet ac rebelles, ac dictam decimam solvere recusantes, sive renitentes, excommunicationis sententiam, & privationis Beneficiorum suorum penam incurrisse, declarandi, ac etiam per alias Censuras Ecclesiasticas, aliaque juris opportuna remedia, ad sequestrationem fructuum, reddituum & proventuum hujusmodi compellendi, & si protervitas, aut contumacia exegerit, præfatos ab Ecclesiasticis Ministeriis, Dignitatibus, Magistratibus, Præceptoribus, Bajulivis, Castellaniis, Hospitalibus, Beneficiis & Officiis prædictis amovendi, & ad præmissa brachium sæculare invocandi, necnon cum Collectores vel Subcollectores deputandos hujusmodi abesse contigerit, aliam, vel alias, personam, seu personas, Ecclesiasticam, vel Ecclesiasticas, Sæculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, in Regnis, Ducatibus, Comitibus, Dominiis, Civitatibus, Terris, Castris & Locis prædictis, loco eorum, etiam cum simili aut limitatâ potestate deputandi & substituendi, illosque amovendi, & alios de novo substituendi, & ab eis computa, & rationes de collectis & administratis recipiendi, & ad id per censuras & penas prædictas, & aliâ modo præmissis cogendi & compellendi, omniaque alia & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet & opportuna faciendi, exercendi, gerendi & exequendi, quæ ad plenariam executionem præmissorum expedire videbuntur, ac eos, qui ad se reversi fuerint, & de iis, in quibus præmissorum occasione obligati fuerint, debitè satisfecerint, à sententiis censurarum, & penis, quas propterea incurrunt, absolvendi, liberandi & habilitandi, nec non cum illis, qui sententiis censurarum, & penis prædictis irretiti, Missas, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum clavium) celebrando, aut aliâ illis ministrando, aut se immiscendo, irregularitatem contraxerint, super illa dispensandi: plenam, liberam & omnimodam, Auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium, concedimus facultatem.

Volimus autem, quod pecuniæ ex decima hujusmodi provenientes in præfata sanctissimæ expeditionis, & non in alios usus, per præfatum Franciscum Regem converti debeant; quodque, si forsitan quispiam, quod non credimus, quominus decima hujusmodi persolvatur & exigatur, persuadere, facere aut operari quovis modo, directè, aut indirectè præsumperit, etiam cujuscunque Dignitatis, Status, Ordinis, Conditionis, vel Præminentia, Nobilitatisve fuerit, etiamsi Archipresbyterali, Capitulari, vel alia quavis Ecclesiastica vel mundana Dignitate præfulgeat: Excommunicationis sententiam (à qua non nisi à Nobis & Successoribus Nostri Romanis Pontificibus canonicè intrantibus, præterquam in mortis articulo constitutus, & debita satisfactione prævia, absolvi possit) incurrere decernimus eo ipso; non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, de una & duabus dietis in Concilio generali edita, ac de Personis ultra præfatum numerum ad judicium non vocandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiasticorum, Monasteriorum, Prioratum, Militiarum, Hospitalium & Ordinum prædictorum juramento, Confirmatione Apostolicâ, vel quavis

firmitate alia roboratis Statutis & Consuetudinibus, Stabilimentis, Usibus ac Privilegiis & Indultis Apostolicis, & forsan sub quibusvis verborum formis & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, fortioribus, efficacioribus & insolitis concessis; quibus, etiam si de his, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, seu quævis alia expressio habenda foret, cum illis caveretur expressè, quod illis nunquam censeretur derogatum, nec derogari posse, nisi sub certis expressis modo & forma, ac verborum expressione, vel nullo modo, tenores eorum, ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur, pro sufficienter expressis, & inferis haberentur, (illis aliàs in suo robore permanentibus) in hac vice duntaxat, harum serie specialiter & expressè, dictà auctoritate omninò derogamus, & derogatum esse volumus, contrariis quibuscunque, aut si eisdem Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Priorissis, Præpositis, Magistris, Castellanis, Bajulivis, Ordinibus, Militiis, & personis vel quibusvis aliis, communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod ad solutionem alicujus decimæ minimè teneantur, & quod ad id compelli aut interdici, suspendi vel excommunicari, aut propterea Beneficii privari, seu extra vel ultra certa loca ad iudicium trahi non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indultis & Litteris Apostolicis, generalibus vel specialibus, quoruncunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum non impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum specialis, specifica & expressa habenda sit in Nostri Litteris mentio: quæ quoad præmissa cuiquam volumus nullatenus suffragari.

Cæterum quia difficile foret præsentibus litteras ad singula quæque loca, quibus expediens foret, deferri, volumus & auctoritate prædicta decernimus, quod earundem litterarum transumptis manu alicujus Notarii publici indè rogati subscriptis, & sigillo alicujus ex collectoribus vel subcollectoribus præfatis, seu substituendis, aut deputandis ab eisdem, vel alicujus Curie Ecclesiasticæ, seu Prælati, aut alterius Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ea prorsus fides indubia in iudicio & extra, aut aliàs ubilibet in omnibus & per omnia adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam Nostre Impositionis, Concessionis, Derogationis, Voluntatis & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ Anno Incarnationis Dominicæ 1516. sexto decimo Kal. Junii, Pontificatus Nostri anno quarto.

Modificatio & Declaratio Privilegiorum concessorum Mendicantibus, aliisque Regularibus, eorumque Tertiariis.

LEO EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam, Sacro approbante Concilio.

DUm intrâ mentis arcana revolvimus, & diligenti consideratione pensamus operosa sollicitudinis studia, continuosque labores pro Divina Gloria, Exaltatione Catholicæ Fidei, Ecclesiæ Unitate servanda, & institutione, ac Salute Fidelium Animarum, Coepiscopos, eorumque Superiores, in diversis partibus ad Regimen suarum Ecclesiarum a

Sede Apostolica constitutos, nec non per Fratres diversorum Ordinum, præsertim Mendicantium, indefessè, & indefinenter impensos, tanta, ex eorum in vineâ Domini fructuosos operibus, & oportune ac laudabiliter gestis, Cordi Nostro provenit satisfactio, ut his, quæ ad pacem & quietem inter eos conservandam conducere cognoscimus, omni studio intendamus.

Novimus enim Episcopos ipsos in partem sollicitudinis Nostre assumptos fuisse, quorum honor & sublimitas, testante Ambrosio, nullis potest comparationibus adæquari. Religiosos etiam in Agro Dominico pro Christianæ Religionis defensione & ampliacione complura fecisse, ac uberes fructus protulisse, & in dies singulos proferre, ita ut eorundem Episcoporum ac Religiosorum bonis operibus, orthodoxam fidem incrementa sumpsisse, & per Orbem Terrarum undique dilatam fuisse, Fidei nullum ignoret. Et sicut ipsi sæpenumero vigilantissimâ & solerti curâ schismata in Dei Ecclesia extinguerent, & Ecclesiæ Unitatem reddere, & ut eidem Ecclesiæ Pacis tranquillitas daretur, innumeros labores subire non dubitarunt, ita quoque par est, eos inter se nostris provisionibus pacis vinculo, ac fraternâ charitate, & unitate conjungi, ut eorum concordia doctrinâ, & mutuis operibus uberrimos in Ecclesiâ Dei fructus proveniant.

Sanè cupientes, ut jura spiritualia, quæ ad Dei Laudem, & Christi fidelium animarum salutem pertinent, & quorum in exercitium præfatis Episcopis, & eorum Superioribus in suis Diocesis (cum ipsi in partem sollicitudinis, ut præfatur, assumpti, ac Diocesis distinctæ, & cuilibet eorundem Episcoporum assignatæ fuerunt) commissum extitit, ut per ipsos Episcopos exerceantur, & jus illa liberè exercendi, quantum fieri potest, eis illæsum præservetur. Et si aliqua dictis Fratribus Mendicantibus in eorundem Episcoporum læsionem per Romanos Pontifices, Prædecessores Nostros, & Sedem Apostolicam concessa fuerint, concessionem hujusmodi eisdem Religiosis factas, in subsequentibus duximus moderandas, ut ipsi Fratres potius ab eisdem Episcopis omni cum charitate foveantur, quam aliquo modo molestantur & inquietentur. Una enim est Regularium, Sæcularium, Prælatorum & Subditorum exemptorum, & non exemptorum Universalis Ecclesiæ, extra quam nullus omninò salvatur, eorumque omnium unus Dominus, una Fides. Et propterea decet eos, qui ejusdem sunt corporis, unius etiam esse voluntatis, & sicut Fratres nexu invicem charitatis altricis sunt, sic non convenit alterum in alterius injuriam, seu jacturam proflire, dicente Salvatore: Hoc est præceptum meum, ut diligatis vos invicem, sicut dilexi vos.

Ad conservandam igitur inter Episcopos, & eorum Superiores, ac Prælatos, & Fratres hujusmodi mutuam charitatem, & benevolentiam, divini quoque cultus augmentum, pacemque, & tranquillitatem Universalis Ecclesiæ status, quod ita demum fieri posse cognovimus, si unicuique quantus fieri potest, sua jurisdicção conservetur: Sacro approbante Concilio statuimus, & ordinamus, quod Episcopi, & eorum Superiores, & alii Prælati præfati, parochiales Ecclesias, ad eosdem Fratres ratione locorum suorum legitime spectantes, quoad ea, quæ ad Parochianorum curam, & Sacramentorum Conservationem, administrationemque pertinent (sine tamen Visitatorum insolito gravamine, vel impensâ) visitare, & illarum curam gerentes, & circa illam delinquentes, si Religiosi fuerint, juxta ipsius Ordinis Regularia instituta, intra septa regularis loci, Seculares verò Presbyteros, & Fratres hujusmodi beneficia obtinentes, liberè tanquam suæ jurisdictionis subiectos punire.

Ac tam Prælati, quàm Presbyteri Seculares, qui vinculo excommunicationis ligati non fuerint, Missas in Ecclesiis domorum eorundem, devotionis causa celebrare volentes, celebrare pos-

sint,